

الرَّسُولُ بُولُسُ أَمَامَ الْوَالِي فِيلِكُس

¹ وَبَعْدَ خَمْسَةِ أَيَّامٍ انْحَدَرَ خَتَانِيًّا رَيْسُ الْكَهَنَةِ مَعَ الشُّيُوحِ وَحَطِيبِ، اسْمُهُ تَرْتُولُسُ، فَعَرَضُوا لِلْوَالِي ضِدَّ بُولُسٍ. ² فَلَمَّا دُعِيَ ابْتَدَأَ تَرْتُولُسُ فِي الشَّكَايَةِ قَائِلًا: إِنَّا حَاصِلُونَ بِوِاسِطَتِكَ عَلَى سَلَامٍ جَزِيلٍ وَقَدْ صَارَتْ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ مَصَالِحٌ بِنَدْبِيرِكَ فَتَقَبَّلْ ذَلِكَ، أَيُّهَا الْعَزِيزُ فِيلِكُسُ، بِكُلِّ شُكْرٍ فِي كُلِّ زَمَانٍ وَكُلِّ مَكَانٍ. ⁴ وَلَكِنْ لَيْلًا أَعُوذَكَ أَكْثَرَ أَلْتَمِسُ أَنْ تَسْمَعَنَا بِالْإِحْتِسَارِ بِجِلْمِكَ. ⁵ فَإِنَّا إِذْ وَجَدْنَا هَذَا الرَّجُلَ مُفْسِدًا وَمُهَيِّجَ فِتْنَةٍ بَيْنَ جَمِيعِ الْيَهُودِ الَّذِينَ فِي الْمَسْكُوتَةِ وَمِقْدَامَ شِبَعَةَ النَّاصِرِيِّينَ ⁶ وَقَدْ شَرَعَ أَنْ يُنَجِّسَ الْهَيْكَلَ أَيْضًا، أَمْسَكْنَاهُ وَأَرَدْنَا أَنْ نَحْكُمَ عَلَيْهِ حَسَبَ تَامُوسِنَا، ⁷ فَأَقْبَلَ لَيْسِيَّاسُ الْأَمِيرُ بَعْنَفٍ شَبِيدٍ وَأَحَدَهُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيْنَا ⁸ وَأَمَرَ الْمُشْتَكِينَ عَلَيْهِ أَنْ يَأْتُوا إِلَيْكَ، وَمِنْهُ يُمَكِّنُكَ إِذَا فَحَصْتَ أَنْ تَعْلَمَ جَمِيعَ هَذِهِ الْأُمُورِ الَّتِي تَشْتَكِي بِهَا عَلَيْهِ. ⁹ ثُمَّ وَاقَفَهُ الْيَهُودُ أَيْضًا قَائِلِينَ: إِنَّ هَذِهِ الْأُمُورَ هَكَذَا.

الرَّسُولُ بُولُسُ يَحْتَجُّ أَمَامَ الْوَالِي فِيلِكُس

¹⁰ فَأَجَابَ بُولُسُ، إِذْ أَوْمَأَ إِلَيْهِ الْوَالِي أَنْ يَتَكَلَّمَ: إِنِّي إِذْ قَدْ عَلِمْتُ أَنَّكَ مُنْذُ سِنِينَ كَثِيرَةٍ قَاصٍ لِهَذِهِ الْأُمَّةِ أَحْتَجُّ عَمَّا فِي أَمْرِي بِأَكْثَرِ سُرُورٍ، ¹¹ وَأَنْتَ قَادِرٌ أَنْ تَعْرِفَ أَنَّهُ لَيْسَ لِي أَكْثَرُ مِنْ اثْنَيْ عَشَرَ يَوْمًا مُنْذُ صَعِدْتُ لِأَسْجِدَ فِي أُورُشَلِيمَ، ¹² وَلَمْ يَجِدُونِي فِي الْهَيْكَلِ أَحَاجٌ أَحَدًا أَوْ أَصْنَعُ تَجَمُّعًا مِنَ الشَّعْبِ وَلَا فِي الْمَجَامِعِ وَلَا فِي الْمَدِينَةِ، ¹³ وَلَا يَبْتَطِيعُونَ أَنْ يُبَيِّنُوا مَا يَشْتَكُونَ بِهِ إِلَيَّ عَلَيَّ. ¹⁴ وَلَكِنِّي أَوْرُ لَكَ بِهَذَا: أَنِّي حَسَبَ الطَّرِيقِ الَّذِي يَتَقُولُونَ لَهُ شِبَعَةُ هَكَذَا أَعْبُدُ إِلَهَ آبَائِي مُؤْمِنًا بِكُلِّ مَا هُوَ مَكْتُوبٌ فِي التَّامُوسِ وَالْأَنْبِيَاءِ، ¹⁵ وَلِي رَجَاءٌ بِاللَّهِ فِي مَا هُمْ أَيْضًا يَنْتَظِرُونَهُ، أَنَّهُ سَوْفَ تَكُونُ قِيَامَةُ لِلْأَمْوَاتِ الْآبِرَارِ وَالْأَنْمَةِ. ¹⁶ لِذَلِكَ أَنَا أَيْضًا أَدْرُبُ نَفْسِي لِيَكُونَ لِي دَائِمًا صَمِيرٌ بِلَا عَنَتَةٍ مِنْ تَحَوُّ اللَّهِ وَالنَّاسِ. ¹⁷ وَبَعْدَ سِنِينَ كَثِيرَةٍ جِئْتُ أَصْنَعُ صَدَقَاتٍ لِأُمَّتِي وَقَرَابِينِ. ¹⁸ وَفِي ذَلِكَ وَجَدَنِي مُتَطَهِّرًا فِي الْهَيْكَلِ لَيْسَ مَعَ جَمْعٍ وَلَا مَعَ شَعْبٍ، قَوْمٌ هُمْ يَهُودٌ مِنْ أَسِيَا، ¹⁹ كَانَ يَبْغِي أَنْ يَحْضُرُوا لَدَيْكَ وَيَبْتَشَرُوا إِنْ كَانَ لَهُمْ عَلَيَّ شَيْءٌ، ²⁰ أَوْ لِيَقُلَّ هَوْلًا أَنْفُسُهُمْ مَاذَا وَجَدُوا فِيَّ مِنَ الذَّنْبِ وَأَنَا قَائِمٌ أَمَامَ الْمَجْمَعِ ²¹ إِلَّا مِنْ جِهَةِ هَذَا الْقَوْلِ الْوَاحِدِ الَّذِي صَرَحْتُ بِهِ وَاقِفًا بَيْنَهُمْ: أَنِّي مِنْ أَجْلِ قِيَامَةِ الْأَمْوَاتِ أَحَاكُمُ مِنْكُمْ الْيَوْمَ.

بُولُسُ فِي حَضْرَةِ فِيلِكُسِ فَرْمَانِدَارٍ

¹ و بعد از پنج روز، ختانیای رئیس کهنه با مشایخ و خطیبی ترتولس نام رسیدند و شکایت از پولس نزد والی آوردند. ² و چون او را احضار فرمود، ترتولس آغاز ادعا نموده، گفت: ³ چون از وجود تو در آسایش کامل هستیم و احسانات عظیمه از تدابیر تو بدین قوم رسیده است، ای فلیکس گرامی، در هر جا و در هر وقت این را در کمال شکرگزاری می‌پذیریم. ⁴ و لیکن تا تو را زیاده مصدع نشوم، مستدعی هستم که از راه نوازش مختصراً عرض ما را بشنوی. ⁵ زیرا که این شخص را مفسد و فتنه انگیز یافته‌ایم در میان همه یهودیان ساکن ربع مسکون و از پیشوایان بدعت تزاری، ⁶ و چون او خواست معبد را ملوث سازد، او را گرفته، اراده داشتیم که به قانون شریعت خود بر او داوری نماییم، ⁷ ولی لیسپاس میناشی آمده، او را به زور بسیار از دستهای ما بیرون آورد، ⁸ و فرمود تا مدعیانش نزد تو حاضر شوند؛ و از او بعد از امتحان می‌توانی دانست حقیقت همه این اموری که ما بر او ادعا می‌کنیم. ⁹ و یهودیان نیز با او متفق شده گفتند: که چنین است.

¹⁰ چون والی به پولس اشاره نمود که سخن بگوید، او جواب داد: از آن رو که می‌دانم سالهای بسیار است که تو حاکم این قوم می‌باشی، به خشنودی وافر حجت درباره خود می‌آورم. ¹¹ زیرا تو می‌توانی دانست که زیاده از دوازده روز نیست که من برای عبادت به اورشلیم رفتم، ¹² و مرا نیافتند که در معبد کسی مباحثه کنم و نه در کنایس یا شهر که خلق را به شورش آورم. ¹³ و هم آنچه الآن بر من ادعا می‌کنند، نمی‌توانند اثبات نمایند. ¹⁴ لیکن این را نزد تو اقرار می‌کنم که: به طریقتی که بدعت می‌گویند، خدای پدران را عبادت می‌کنم و به آنچه در تورات و انبیا مکتوب است معتقدم، ¹⁵ و به خدا امیدوارم چنانکه ایشان نیز قبول دارند که قیامت مردگان از عادلان و ظالمان نیز خواهد شد. ¹⁶ و خود را در این امر ریاضت می‌دهم تا پیوسته ضمیر خود را به سوی خدا و مردم بی‌لغزش نگاه دارم. ¹⁷ و بعد از سالهای بسیار آمدم تا صدقات و هدایا برای قوم خود بیاورم. ¹⁸ و در این امور چند نفر از یهودیان آسیا مرا در معبد مطهر یافتند بدون

²² فَلَمَّا سَمِعَ هَذَا فِيلِكُسُ أَمَهَلَهُمْ إِذْ كَانَ يَعْلَمُ بِأَكْثَرِ تَحْقِيقِ أُمُورِ هَذَا الطَّرِيقِ قَائِلًا: مَتَى انْحَدَرَ لَيْسِيَّاسُ الْأَمِيرُ أَفْخَصُ عَنْ أُمُورِكُمْ. ²³ وَأَمَرَ قَائِدَ الْمِئَةِ أَنْ يُحْرَسَ بُولُسُ وَتَكُونَ لَهُ رُحْصَةٌ وَأَنْ لَا يَمْنَعَ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِهِ أَنْ يَخْدِمَهُ أَوْ يَأْتِيَ إِلَيْهِ.

الرَّسُولُ بُولُسُ يَخَاطَبُ الْوَالِيَّ وَزَوْجَتَهُ

²⁴ ثُمَّ بَعْدَ أَيَّامٍ جَاءَ فِيلِكُسُ مَعَ دَرُوسِيَّا امْرَأَتِهِ، وَهِيَ يَهُودِيَّةٌ، فَاسْتَحْضَرَ بُولُسَ وَسَمِعَ مِنْهُ عَنِ الْإِيمَانِ بِالْمَسِيحِ. ²⁵ وَبَيْنَمَا كَانَ يَتَكَلَّمُ عَنِ الْبِرِّ وَالنَّعْفِ وَالذَّبْنُوَّةِ الْعَتِيدَةِ أَنْ تَكُونَ اِزْتَعَبَ فِيلِكُسُ وَأَجَابَ: أَمَّا الْآنَ فَادْهَبْ، وَمَتَى حَصَلْتُ عَلَيَّ وَقِيْتُ أَسْتَدْعِيكَ. ²⁶ وَكَانَ أَيْضًا يَرْجُو أَنْ يُعْطِيَهُ بُولُسُ دَرَاهِمَ لِيُطْلِقَهُ وَلِذَلِكَ كَانَ يَسْتَحْضِرُهُ مِرَارًا أَكْثَرَ وَيَتَكَلَّمُ مَعَهُ. ²⁷ وَلَكِنْ لَمَّا كَمَلَتْ سِتَانِ قَبِيلِ فِيلِكُسُ بُوْرِكِيُوسَ قَسْتُوسَ خَلِيفَةَ لَهُ، وَإِذْ كَانَ فِيلِكُسُ يُرِيدُ أَنْ يُودِعَ الْيَهُودَ مِنْهُ تَرَكَ بُولُسَ مُقَيَّدًا.

هنگامه یا شورشی.¹⁹ و ایشان می‌بایست نیز در اینجا نزد تو حاضر شوند تا اگر حرفی بر من دارند اذعان کنند.²⁰ با اینان خود بگویند اگر گناهی از من یافتند وقتی که در حضور اهل شورا ایستاده بودم،²¹ مگر آن یک سخن که در میان ایشان ایستاده، بدان ندا کردم که درباره: قیامت مردگان از من امروز پیش شما بازپرس می‌شود.

²² آنگاه فلیکس چون از طریقت نیکوتر آگاهی داشت، امر ایشان را تأخیر انداخته، گفت: چون لیسایس مینباشی آید، حقیقت امر شما را دریافت خواهم کرد.²³ پس یوزباشی را فرمان داد تا پولس را نگاه دارد و او را آزادی دهد و احدی از خویشانش را از خدمت و ملاقات او منع نکند.

²⁴ و بعد از روزی چند فلیکس با زوجه خود دُروسیلا که زنی یهودی بود، آمده پولس را طلبیده، سخن او را درباره ایمان مسیح شنید.²⁵ و چون او درباره عدالت و پرهیزکاری و داوری آینده خطاب می‌کرد، فلیکس ترسان گشته، جواب داد که الحال برو چون فرصت کنم تو را باز خواهم خواند.²⁶ و نیز امید می‌داشت که پولس او را نقدی بدهد تا او را آزاد سازد و از این جهت مکرراً وی را خواسته، با او گفتگو می‌کرد.²⁷ اما بعد از انقضای دو سال، پورکیوس قستوس، خلیفه ولایت فلیکس شد و فلیکس چون خواست بر یهود متت نهد، پولس را در زندان گذاشت.